

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Sunday, 20 January 2019 01:40 - Last Updated Sunday, 20 January 2019 09:40

இறகும் மூளதைத் தமீ னாய்
நீ ந்தி அவன் மார்பின்
கதகதப்பில் தன்னை புததைத் து கௌக் கிறதும்!
மழையானவனும் மீ னும்
பின் இந்த இரவும்
வறேனென் ன?!

ஐன்னலின் கம்பிகளில்
வழிந்து
என் அறை முழுவதும்
நிறைந்து விட்டான் அவன்!
இரு கருவிழிகள் என்னை முழுவதும் நனதைத் து விட
நரேம் பார்த்து
நானோ!
அம்மழையில் நனதைத் துவிட துபிக்கின்றனே
இவ்விரவில்
அவனும் நானும்
மழையும் !

Poem by Johnmary Rose
Rendered in English by Latha Ramakrishnan(*First Draft)

He, the resonance of this shower
He the fragrance of this rain
He the hue and shade of this downpour
Came as the very Rain
For she who solicited rain.

I have safeguarded this Rain's affection
in a glass jar
to chitchat with him
when I get drenched so thoroughly•

In this bluish rain
I let my feet float
As winged fish
floating they bury themselves
in the warmth of his chest!
He the Rain and the fish
and this Night plus
What else?

Streaming down the window bars
He has filled my entire cabin!
Two velvety black eyeballs wait
for the opportune time

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Sunday, 20 January 2019 01:40 - Last Updated Sunday, 20 January 2019 09:40

Yet let your nails covered with soft hairs grow

5. 0000000000 TD 000000 !

தந்திர காட்சியில்
மாயாவி
ஓவ்வொரு முறையும்
ஏதேனும் ஒன்றை உருவாக்கி
தொலைத்து
பார்வையாளர்கள் மத்தியிலிருந்து
வரவழதைதான்.
இறுதியாக நாய் ஒன்றை உருவாக்கி
தொலைத்தான்.
மந்திர பெட்டியை எவ்வளவு முறை
அடித்தும் நாய் வரவில்லை,
மந்திர சாவியை கவ்வியபடி நாய்
அரங்கிற்கு வளையே ஓடிகொண்டிருந்தது.

SHIVAKKUMAR TD's poem! Rendered in English by Latha Ramakrishnan(*First Draft)

In the magic show
Every time
the magician made something go missing
and brought it from the midst of audience.
Finally he created a dog and lost it.
Despite beating the magic box
umpteens number of times
The dog didn't return.
Grabbing the magic key in its mouth
the dog was running outside the auditorium
